

Bátonyterenye városának elismerése

Bátonyterenye város Önkormányzatának képviselőtestülete úgy döntött, hogy a város és környéke természeti értékeinek megőrzése, a kulturált környezet kialakítása érdekében kifejtett tevékenysége elismeréseként az EGERERDŐ Rt. Bátonyterenyei Erdészete részére adományozza az önkormányzat által alapított Környezetvédelemért Díjat.

A Díj átadására 2004. április 21-én a Föld Napja alkalmából rendezett városi konferencián került sor.

Ezzel az önkormányzat az erdészetet a városfásítás terén, a kistérségi turizmus fejlesztésében, az erdei iskolázásban és a természet szerű erdőgazdálkodásban kifejtett tevékenységét ismerte el.

A konferencián Szabó Lajos (képünkön) erdészetvezető előadást tartott az erdészeti munkájáról, eredményeiről és távlati céljairól.

Hozzászólás...

...a 2004. áprilisi Erdészeti Lapokban dr. Péti Miklós és dr. Papp Tivadar összefoglaló értekezésében megjelent „Az erdőművelés témája az Akadémián” c. tájékoztató cikkéhez.

Én nem tudom. Én nem tudom, hogy minek van Magyarországnak Tudományos Akadémiája? Biztos vagyok benne, hogy ez nem valami hóbort. Mivel az akadémikusok némelyikét személyesen ismerem, teljes meggyőződésem, hogy teljesen alkalmasak arra, hogy lerakják egy szakmailag legmegfelelőbb követel-

ményrendszer alapjait, amelyet – némi kiegészítő vita után – az országgyűlés is jóváhagy. Ez a lehető legfontosabb dolog. Hiszen az ország legértékesebb „élő aranyáról” az ERDŐRŐL van szó.

Tisztelt Uraim. Ez lenne a normális. Így lenne jó. Hát akkor miért nem ezt tesszük? – Miféle téves nézet dolgozik bele a mi szakmánkba?: – Meg tudná ezt valaki mondani? – Hát persze. Tudni azt tudná, csak nem akarja. Hiszen a gyeplőt már régen a „lovak lába közé dobták”. Hogy én miért merem mindezt így megírni? – Hogy honnan veszem ehhez a bátorságot? – Hát mert a 41 éves becsületlen munkám után, az Erdészeti Lapokból –

amelyeket most ráérek részletesen elolvasni és kielemezni – kihallom az ország hivatásos erdészeinek a jankijáltását és felelősségérzetét, valamint erdőföltését.

A magyar erdőterület oly kicsi és oly kevés, hogy nem szabadna különböző érdekeltségi csoportokra „felszabdalni”. Hanem a tudományos fórumok erdőkezelési ajánlásait és az erdőtulajdonosok szerepét a legmegfelelőbb formába kéne összehozni.

Hiszen azt „mi erdészek” pontosan tudjuk, hogy miről is van szó. – Igaz persze, hogy a nyerészkedők is.

Schandl Lajos
nyugdíjas erdész

A tapolcai tavasbarlang

Tapolca város képviselő-testülete nehezen veszi tudomásul azt a tény, hogy októbertől a tavasbarlang üzemeltetését a Balaton-felvidéki Nemzeti Park Igazgatósága (BfNPI) veszi át a Bakonyi Bauxitbánya Kft.-től (BB). Egy 1989-es megállapodás értelmében idén ősszel jár le az a 15 év, amely időszakra a BB jogelődje megkapta a tavasbarlang üzemeltetési jogát (a másik szerződő fél a Közép-dunántúli Környezetvédelmi és Vízügyi Igazgatóság, a BfNPI jogelődje volt). Ebben a megállapodásban szó sem esik a városról mint majdani üzemeltetőről, így számunkra nem világos, hogy mi teremtene hivatkozási alapot az üzemeltetésre.

A tapolcai tavasbarlang fokozottan védett természeti érték, mely – a természetvédelmi törvény értelmében a többi barlanghoz hasonlóan – el nem idegeníthető állami tulajdon, kezelője az illetékes nemzeti park igazgatósága. Az a tény, hogy egy országos jelentőségű barlang egy település kül- vagy belterületén nyílik, még nem lehet hivatkozási alap arra, hogy azt az önkormányzat is üzemeltesse. Az ilyen érték megőrzését, bemutatását, üzemeltetését – részben a korábbi rossz tapasztalatok miatt – az illetékes természetvédelmi hatóság látja el (Baradla-, Abaliget-, Szemlő-hegyi-, Pálvölgyi-, Szent István-, Lóczy-barlang stb.).

Meggyőződésünk: azzal, hogy a tavasbarlang üzemeltetője a megfelelő szakmai háttérrel, kezelői, üzemeltetői tapasztalattal rendelkező BfNPI lesz, nem sérül a város és a polgárok érdeke. A BfNPI sem kívánja politikai csatározások színterévé tenni a barlang jövőjét, de általában ilyen fordulatot akkor vesz az ügy, ha az egyik fél részéről sem szakmai, sem jogi érvek nincsenek igazalátámasztására.

Az üzemeltetési szándékról nem mond le az igazgatóság, de egy piaci alapokon nyugvó, mindkét fél számára előnyös együttműködési javaslattal megkeresi a város képviselő-testületét.

Balogh László
igazgató, Veszprém
(Napló)